

Mäitum, by, Jokkmokks sn
o.tg, Nb.1.

Mäi^ítum, iness. Mäi^ítumin

Obek. bet.

Heter även Maitum (Gn 28a3)

H. Grundström 1931
M.L. 1968